

ger. Jo, det er rigtigt nok, for så vidt som regeringen tager ansvaret. I disse sager, hvor regeringen vurderer, at der er en sikkerhedsrisiko, tager regeringen ansvaret for, at vedkommende ikke kan få asyl, men der er jo ikke tale om, at man øver pression over for Flygtningeævnet og siger, at nu skal de sørge for at lande på vores konklusion, og at de så selv må rode med præmisserne.

Det er klokkeklart, hvad der sker. Det er regeringen, der siger, at den person ikke kan få asyl, og det er derefter nævnet, der vurderer, om vedkommende kan sendes ud.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

For det første vil jeg godt bede integrationsministeren forholde sig til, om ministeren ikke mener, at terrorister skal strafforfølges og ikke udsendes af landet. Det er Enhedslistens holdning, og jeg kan slet ikke forstå, at det ikke er regeringens holdning ud fra det, regeringen hævder ved festlige lejligheder. Terrorister hører til i fængsel, de hører ikke til i udlandet, og har vi folk, der er terrorister, skal vi ikke udsende dem, så skal vi strafforfølge dem. Er ministeren ikke enig i det?

For det andet er der spørgsmålet om, hvordan tingene konkret sker. Der forstår jeg på ministeren, at folk altså vil få at vide, at de ikke kan få lov at blive i landet, fordi de er en fare for statens sikkerhed, og at de ikke kan få asyl. Om de bliver udsendt, er noget, Flygtningeævnet afgør, men de kan ikke få asyl.

Det kan man så indbringe for en domstol. Kan man så i forbindelse med en domstolsbehandling få alle sagens dokumenter fremlagt? Det vil jeg bare bede ministeren om at bekræfte at man kan.

Kl. 22.35

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Hr. Søren Søndergaard mener, at terrorister skal strafforfølges.

Ja, vi har jo forhåbentlig en international straffedomstol på vej, og i det internationale samfund arbejder man jo på, at man kan få både terrorister og krigsforbrydere retsforfulgt, så det er et meget godt mål at sætte op.

Men terrorismelovgivningen går altså ud på, at man for at beskytte landet mod en sikkerhedsrisiko kan nægte, at den person, der truer sikkerheden, kan bruge asylvejen. Det kan man

nægte administrativt, og den afgørelse kan indbringes for domstolene.

I hvilket omfang domstolen i givet fald kan få alle oplysninger, skal jeg ikke kunne svare på, men jeg vil henholde mig til de helt almindelige regler, der gælder om den slags her i landet, for der er jo ikke noget usædvanligt i det. Det, det drejer sig om her, er, at domstolene i denne som i andre sager kan efterprøve øvrighedsmyndighedens grænser.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Stadig væk: Det, vi behandler, er et forslag om initiativer mod terrorisme. Der forstår jeg så regeringens holdning derhen, at mens man afventer den internationale straffedomstol, skal terrorister, der opfanges i Danmark, ikke retsforfølges og dømmes, men de skal nægtes asyl, og hvis ikke de risikerer forfølgelse i hjemlandet af asylrelevante grunde, skal de udsendes.

Det er simpelt hen at vende tingene fuldstændig på hovedet, i stedet for at Danmark påtager sig den forpligtelse, det er, hvis man har mistanke til folk om, at de er terrorister, så at rejse en sag mod dem og stille dem for en domstol. Men det er helt i overensstemmelse med den måde, regeringen og den tidligere regering har opført sig på i denne her sag, f.eks. omkring mere eller mindre kendte torturbøddler og mere eller mindre kendte folk, som har begået større forbrydelser.

Jeg synes, det er pinligt for regeringen, at den har den holdning, at den lægger op til, at man skal udsende terrorister i stedet for at strafforfølge dem.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Integrationsministeren behøver heller ikke at henvise til internationale straffedomstole eller andre. Vi står lige foran at vedtage ændringer i vores danske straffelovgivning, således at eventuelle handlinger begået i udlandet rent faktisk også kan straffes efter dansk ret.

Så sprang integrationsministeren meget elegant hen over et problem. Der foreligger jo så hemmelige oplysninger fra PET eller andre efterretningstjenester, som lægges til grund, hvor justitsministeren meddeler integrationsministeren: Denne person kan ikke få asyl, punktum. Integrationsministeren kan ikke få oplysning om hvorfor, Flygtningeævnet kan ikke få op-